ΤΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΜΑΣ

ΜΕΡΟΣ Β΄

Διακόσια μέτρα πριν το Μουσείο βρίσκεται ο Τύμβος των Πλαταιών — έτσι είπε ο Μαρινάτος — (χτυπήθηκε κατά τις ανασκαφές στην Σαντορίνη) που το διάβασε στον Παυσανία ο οποίος γράφει ότι εκτός του γνωστού μας Σωρού υπάρχει και άλλος με τους νεκρούς από την Πλάταια της Βοιωτίας και δούλους. Γιατί τότε συμπολέμησαν και δούλοι (μιλάμε για τη Μάχη του Μαραθώνα, 490 π.Χ.) . Εδώ ξεναγείσθε από τον κ. Κ. Μπάτρη, αν βρίσκεται αυτή την ημέρα στον Ιερό χώρο του Τύμβου των Πλαταιών, θα σας πει: Αυτός είναι στρατιώτης, αυτός αξιωματικός! Τους γνωρίζει όλους, απ' τα κόκκαλα! Απ' τα κατακλείδια τους! Όμως τώρα το Μουσείο φαίνεται! Μπείτε μέσα ήσυχα και ψυρίστε σιγά σιγά τις βιτρίνες του. Δέστε ωραία πράγματα που βρέθηκαν στην περιοχή μας. Καμαρώστε τους προγόνους μας — ένας στους τρεις καλλιτέχνης, γιατί υπάρχουν κι άλλα που βρέθηκαν εδώ αλλά είναι στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών (;) Αν είστε τυχεροί επωφεληθείτε από κανά ξύπνιο Έλληνα να καθηλώνει στο Μουσείο με τις γνώσεις του την ομήγυρη στη διαπασών! Αν όχι να σας πω δυο τρία πράγματα!

Μπήκατε. Με το που μπαίνετε βρίσκεστε απέναντι στον έφηβο του Μαραθώνα! Καλύτερα το Αντίγραφό του γιατί το πραγματικό βρίσκεται στο Μουσείο Αθηνών. Ακούστε και μια αληθινή ιστορία για τον έφηβο. Ένα απόγευμα δύο φαράδες μάλλον Ραφηνιώτες, το 1925, ψάρεψαν στον κόλπο με τα δίχτυα τους τον μπρούτζινο έφηβο και λίγα ψάρια! Τον τύλιξαν με καραβόπανο, τον άφησαν στη βάρκα κι αναζητούσαν αγοραστή στη Ραφήνα. Τα λεφτά λίγα απ' τα ψάρια, το κρασάκι λίγο βαρύ «κι ας είν' καλά ο πεθαμένος». Στο Τμήμα της Ραφήνας αργότερα, αποκαλύπτονταν ένας πεθαμένος που όμοιός του δεν υπάρχει πουθενά εδώ που τα λέμε, ούτε και στο Μουσείο του Βρανά τώρα! Φαντάζεται κανείς πόσα τέτοια έχουν περιέλθει σε ιδιωτικές συλλογές.

«Είχα δύο αγάλματα, μια γυναίκα κι ένα βασιλόπουλο — ατόφια — φαίνονταν οι φλέβες, τόσην εντέλειαν είχαν. Τάχαρα πάρει κάτι στρατιώτες εις το Άργος, θα τα πουλούσαν κάτι Ευρωπαίων, γύρευαν χίλια τάλλαρα. Άντεσα κι ετους μίλησα. Αυτά και για δέγώ εκεί, πέρναγα. Τους πήρα, κα χιλιάδες να μητο καταδεχτείτε να βγουν από την πατρίλα μας. Δ' αυτά πολεμήσαμεν». Συγχωρήστε με, θυμήθηκα τον Μακρυγιάννη. Αλήθεια αυτά πού είναι; Μεταξύ των άλλων σπουδαίων θησαυρών που έχει, σε μια γωνιά υπάρχει ο σκελετός ενός μικρού παιδιού της περιοχής που οι μελισσοκόμοι γονείς του έβαλαν σε ό,τι πρόχειρο είχαν, δυο αναποδογυρισμένες πήλινες κυψέλες. Υπάρχουν επίσης πήλινα αγεία, πήλινα σκεύη, καλάντες, χύτρες, υδροχόες άλλα σα σταμνιά Αιγινίτικα ανοικτά - κλειστά, τυφλά, περίεργα. Όταν σ' αυτά βλέπετε ζωγραφιές ξεθωριασμένες με απλά σχήματα, σταυρό, αγκυλωτό σταυρό, μαίανδρους, αυτά είναι παλαιότερα γύρω στο 12ο π.Χ. αιώνα και πίσω, όταν όμως είναι πιο σύνθετα σχέδια απάνω χταπόδια, ρόδακες, άνθη κλπ. τότε αυτά ανήκουν σε κοντινότερες στη μνήμη εποχές — που είμαστε σχετικά ενήμεροι με την αρχαία ιστορία. Όταν αλλού βλέπατε κεραμάγκα — Ιωνία κλπ. αυτά ανήκαν στην εποχή που έρχονταν τα πούλμαν της Εργατικής Εστίας.

Θυμήθηκα αυτό: Στο χωριό Καλαπόδι της Αταλάντης Γερμανοί έχουν αναλάβει την αναστήλωση του ναού της Θέμιδας (;) Στις ανασκαφές που συνεχίζονται μάλλον ο επικεφαλής Γερμανός μας είπε ότι καμιά φορά κι αυτοί ακάμη ξεγελιούνται όσον αφορά την χρονολόγηση! Ξέρετε γιατί; Όταν ο ναός μετά από έκρηξη σκεπάστηκε με χώμα οι Βυζαντινοί έκαναν εκεί Νεκροταφείο. Στις εργασίες μαζί με άλλα αντικείμενα — και στους κλασικούς χρόνους — έφεραν απάνω μια πλαστική μαύρη τσατσάρα!

Δράστης ο ποντικός! (Που δεν τρώει μόνο το γιαούρτι και το κρασί, αλλά μπαίνει και στα χωράφια των αρχαιολόγων) .

Όμως δεν είναι πάντα έτσι. Έχουμε ανθρώπους επιστήμονες ενημερωμένους και στο τέλος η χρονολόγηση γίνεται και στον Δημόκριτο. Ακόμη μπορείτε να δείτε λυχνάρια από τό σπήλαιο του Πάνα της Οινόης και αιχμές βελών — όσες περίσσεψαν απ' την αίθουσα Καραπάνου του Μουσείου — που βρέθηκαν στο πεδίο της μάχης και μια περικεφαλαία Περσική μπρούτζινη. Θυμηθείτε επίσης να ρωτήσετε για την επιτύμβια στήλη που παριστάνει ωραιότατο σύμπλεγμα νεκρής (καθήμενης) με θεραπαινίδες, που βρέθηκε χωρίς να δικαιολογεί την προέλευσή της στην Παλλήνη πάνω στη λεωφόρο Μαραθώνα πηγαίνοντας για την Αθήνα μετά την Αντιβιοτική δεξιά στο Ξυλουργείο.

Στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '40 οι πέτρινοι τύμβοι έξω από το Μουσείο είχαν ανασκαφεί. Βρέθηκε μάλιστα και ένα χρυσό κύπελλο και οι σκελετοί των αλόγων σε διάφορους τάφους. Που το είπε ο πατέρας ο οποίος έβαζε καπνά στην περιοχή αυτή. Μερικοί συμπατριώτες μας γνωρίζουν την τύχη του κύπελλου.

(Συνεχίζεται)

Η ΝΤΑΜΑ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΤΗ Ν. ΜΑΚΡΗ

Άλλοτε το εθνικό παιχνίδι των Μακρηνών ήταν η ντάμα, ένα παιχνίδι που παιζόταν από μικρούς και μεγάλους. Οι μικροί τόπαιζαν στο σπίτι, στις αυλές και σταπεζούλια τις σκόλες και τα καλοκαίρια.

Οι μεγάλοι έπαιζαν την ντάμα στα καφενεία. Οι καλύτεροι παίχτες της ντάμας λέγονταν «ταγκαλλάκια» και έχαιραν ιδιαίτερου σεβασμού μεταξύ των συμπαικτών. Οι αδύνατοι παίχτες ήταν οι λεγόμενοι «καρτακάλες»: τίτλο που δεν τον αποδέχονταν θέβαι ποτέ. Από τους μεγαλύτερους παίχτες της ντάμας που φέρνει η παράδοση ως τις μέρες μας ήταν ο γερο-Μανώλης Καραγεωργίου, ο γερο-Κουτσός και ο Παύλος Αλντιπαρμάκης. Και σήμερα στη Ν. Μάκρη υπάρχουν ονομαστοί παίχτες στο ύψος των παλιών μεγάλων παιχτών. Είναι οι κ. κ. Αναστάσης Παλτίρης, Νίκος Καραγεωργίου, Δημήτρης Μανάθης, Βασίλης Εμεής και ο νεώτερος όλων Μανώλης Π. Αλντιπαρμάκης.

Άλλοτε στα πιο δημοφιλή καφενεία της Ν. Μάκρης, του Β. Κόλλια, του Ν. Καραγεωργίου, του Η. Ταχτατζή και μέχρι πριν λίγο καιρό στου Λάζαρου υπήρχαν ξύλινα τραπεζάκια με χαραγμένη πάνω τους την ντάμα και μέσα στο συρτάρι τους είχαν τα ξύλινα επίσης πιόνια («πέτρες» τις έλεγαν, ανεξάρτητα από το υλικό που ήταν φτιαγμένες) όπου έπαιζαν οι παίχτες. Έπαιζαν τον καφέ ή το τσάι, τη λεμονάδα και παλιότερα το λουκούμι ή ένα από τα γλυκά του κουταλιού. Οι άλλοι γύρω πακουταλιού. Οι άλλοι γύρω πακουταλιού. Οι ά'λοι γύρω παρακολουθούσαν με μεγάλη προσοχή τις φάσεις του παιχνιδιού που όταν έπαιζαν καλοί παίχτες είχαν μεγάλο ενδιαφέρον. Γπήρχαν — και υπάρχουν — ορισμένοι τρόποι παιξίματος της ντάμας (παιχνίδια) που τα έχουν επιδάλει οι μεγάλοι παίχτες, όπως π.χ.

Η ντάμα δεν έχει δέβαια την ποικιλία των κινήσεων του σκακιού, έχει όμως ένα σταθερό κιδδικα κινήσεων που την κάνει εύκολη αλλά πολύ ενδιαφέρουσα. Για το παίξιμο αυτού του παιχνιδιού χρειάζεται προσοχή σε κάθε κίνηση, πειθαρχία στους κανόνες, διοραστικότητα και φαντασία, προσόντα που πρέπει νάχει κάθε άτομο στη ζωή. Γι' αυτό η ντάμα δεν είναι τυχερό παιχνίδι, είναι άθλημα και άσκηση και για τη ζωή. Αυτό ίσως μπορεί να μας εξηγήσει και τους λόγους που η ντάμα είχε τόση διάδοση στην παλιά και τη Ν. Μάκρη σαν ένα καθαρά λαϊκό παιχνίδι όπου η κάθε πέτρα έχει ίσες δυνατότητες με τις άλλες πέτρες όπως — πρέπει να — συμδαίνει σ' όλες τις Δημοκρατούμενες κοινωνίες, όπως ήταν της Παλαιάς Μάκρης.

Ο Επιμορφωτικός Σύλλογος που με τόση στοργή αγκάλιασε το Σκάκι στη στέγγη του, ας κάνει κάτι και γι' αυτό το ωραίο Μακρηνό παιχνίδι, την ντάμα, κι ας καλέσει τα ταγκαλάκια, που κρατάνε την παράδοση, τους κ.κ. Α. Παλτίρη, Δ. Μανάθη, Μ. Αλντιπαρμάκη (μαθαίνουμε πως και ο Α. Αλεξάνδρου είναι ονομαστός παίχτης) να μας διδάξουν ώστε η Ντάμα να ξαναγίνει το εθνικό παιγνίδι της Ν. Μάκρης και μετά από σχετική προπόνηση, να διοργανωθούν αγώνες.

Μ. Π. Δ.

ΕΚΠΛΗΞΗ ΣΤΗ Ν. ΜΑΚΡΗ

Στη Νέα Μάκρη, όπου εκατοντάδες Αθηναίοι δρίσκουν δροσιά στα ωραία νερά του Ευδοϊκού το καλοκαίρι, μια έκπληξη: ένα θαυμάσιο μουσειάκι, που δημιούργησε ο Επιμορφωτικός Σύλλογος. Η Νέα Μάκρη δεν ήταν πάντα παραθεριστικό κέντρο. Χτίστηκε από πρόσφυγες της Μάκρης, του επίνειου του Λιδισιού της Μικράς Ασίας. Στα σπίτια για πάρα πολλά χρόνια μιλιόταν ακάμα η θαυμάσια διάλεκτος και στις καρδιές έμενε η νοσταλγία. Τώρα, που όλο και φεύγουν οι γέροντες απ' τη ζωή, οι νεώτεροι, που γεννήθηκαν εδώ, μάζεψαν ό,τι δρήκαν κουδαλημένο απ' τη χαμένη πατρίδα και το 'δωσαν για το Λαογραφικό τους μουσείο. Επισκεφθείτε το, θα συγκινηθείτε.

«ΠΑΝΘΕΟΝ»

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο
Δ. Ι. ΚΑΡΓΑΣ
οδός 106 αρ. 7

Επιστολές - Εμβάσματα:
Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Επιμορφωτικός σύλλογος
Ν. Μάκρης

Τυπογραφείο:
Γ. Λεονταχιανάκος
Δ. Πλακεντίας 31
Χαλάνδρι

ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Ο ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 22

Έχουμε δέδαια πολλά προδλήματα στην περιοχή της Αγίας Μαρίνας που πρέπει κάποτε να δρούνε τη λύση τους.

Εν όψει όμως του χειμώνα και επειδή τα παιδιά του Γυμνασίου και του Λυκείου της περιοχής μας είναι υποχρεωμένα να στέκονται στη στάση πολλή ώρα περιμένοντας το λεωφορείο με δροχή και με κρύο, πρέπει η Κοινότητά μας να φροντίσει να τοποθετήσει στέγαστρα και από τα δύο μέρη του δρόμου. Έτσι και τον παλιό οικάκο της στάσης που γκρέμισε για τη διαμόρφωση της πλατείας θα αντικαταστήσει, και στα παιδιά αλλά και στους μεγάλους θα προσφέρει σημαντική εξυπηρέτηση.

Θόδωρος Μαγγανάς

ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΠΑΙΡΝΕΙ Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟ 83

Το παραπάνω ποσό διατίθεται με απόφαση του υπουργού Εσωτερικών κ. Γ. Γεννηματά από τις δημόσιες επενδύσεις για απασχόληση εργαζομένων σε τεχνικά έργα όπως : διάνοιξη, διαμόρφωση και συντήρηση οδών, ύδρευση, διευθέτηση ρεμάτων, έργα κοινωνικής - αθλητικής υποδομής και πολιτιστικές υπηρεσίες. (Δική μας η υπογράμμιση. Να ελπίσουμε ότι αυτή τη φορά τουλάχιστον η Κοινότητα θα θυμηθεί κάποιες υποσχέσεις της προς τον Ε.Σ.Ν.Μ. και θα κάνει το καθήκον της;) Το προσωπικό για την εκτέλεση των έργων θα προσληφθεί.

Συνολικά θα διατεθούν 1,5 δις στους Δήμους και Κοινότητες Αττικής.

ΤΑ ΔΑΣΗ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ

Και το φετεινό καλοκαίρι συνεχίσθηκε η «παράδοση» του αφανισμού των λιγοστών ελληνικών δασών από τις φωτιές. Φαίνεται ότι ο μόνος σίγουρος τρόπος για να σταματήσουν οι δασικές πυρκαγιές είναι να μην υπάρχουν άλλα δάση στον τόπο μας. Και η συμδολή όλων μας προς αυτή την κατεύθυνση είναι μοναδική: άλλοι με την ανοχή, άλλοι με την αμέλεια και άλλοι με την πρόθεση.

Δυστυχώς δεν θα φαινόταν και πολύ υπερδολική η πρόταση να χαρακτηρισθούν με νόμο «Διατηρητέα μνημεία» όσα δάση απόμειναν στον τόπο μας, γιατί αν συνεχισθεί αυτό το κακό στη χώρα μας, σε λίγα χρόνια θα δλέπουμε δέντρα μόνο στα μουσεία μέσα σε γυάλες, όπως π.χ. δλέπουμε τους... δεινόσαυρους.

Στην περιοχή μας υπάρχουν ακάμα δέντρα, αλλά υπάρχουν και πολλοί καλοφαγάδες που δεν μπορούν να απολαύσουν τις μπριζόλες και τα μπιφτέκια αν δεν είναι ψημένα στα κάρδουνα. Έτσι δλέπουμε πολύ συχνά υπαίθριες ζυσταριές μέσα στα πεύκα και ενώ φυσά δυνατό μελτέμι. Η αναισθησία σ' όλο της το μεγαλείο.

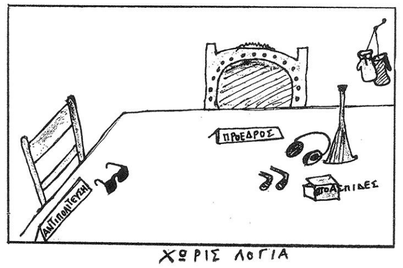

Παρακαλούμε τους συνδρομητές της «ΦΩΝΗΣ» να στείλουν τη συνδρομή τους.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ '83
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 5
ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 20

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 18-9-83 ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΛΕΩΣ

ΛΑΪΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Η ορχήστρα του Πολιτιστικού Συλλόγου Κολιάτσου Πατησίων στις εκδηλώσεις μας.

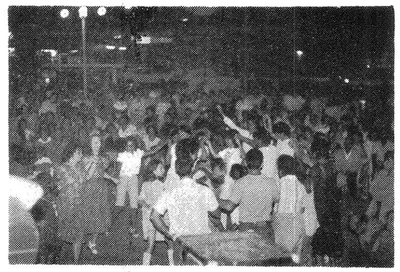

Από τήν παλλαϊκή συμμετοχή των κατοίκων της Ν. Μάκρης στις εκδηλώσεις του Ε.Σ.Ν.Μ.

Ο Επιμορφωτικός Σύλλογος Νέας Μάκρης, με την οικονομική ενίσχυση και συμμετοχή των Υπουργείων Πολιτισμού και Νέας Γενιάς πρόσφερε στο Δαό της περιοχής Νέας Μάκρης ένα τρίημερο Πολιτιστικών και Καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

Λεπτομέρειες στη σελ. 4

ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ

Με πρωτοδουλία της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής πραγματοποιήθηκε το Α΄ Γεωργικό Συνέδριο στα Σπάτα στις 10 και 11 Σεπτέμδρη.

Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ό υφυπουργός Γεωργίας κ. Στάθης Γιώτας. Συμμετείχαν φορείς της περιοχής, ειδικοί επιστήμονες, γεωπόνοι και γεωργοί.

Συμμετείχαν επίσης ο Νομάρχης Αττικής κ. Θ. Κατριδάνος και η Νομάρχης Ανατ. Αττικής κ. Α. Σταφυλά.

Τα συμπεράσματα του συνεδρίου θα δημοσιευθούν σ' επόμενο φύλλο της ΦΩΝΗΣ.

Γεωπόνοι των Γραφείων Γεωργικής Ανάπτυξης του Διαμερίσματος Ανατολικής Αττικής επισκέπτονται τη Ν. Μάκρη κάθε Δευτέρα για παροχή συμδουλών.

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ Ν. ΜΑΚΡΗΣ ΕΙΠΕ ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΔΑΠ

Με μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων της περιοχής Ν. Μάκρης πραγματοποιήθηκε Λαϊκή Συνέλευση στην πλατεία το Σάδδατο 27-8-83 στις 7 μμ. για να ανατρέψει την 42/1983 απόφαση της πλειοψηφίας του κοινοτικού συμδουλίου η οποία με την προϋπόθεση που είχε θέσει (καμία οικονομική επιδάρυνση των κατοίκων) ισοδυναμούσε με ΑΡΝΗΣΗ της σύνδεσής μας με την ΕΥΔΑΠ.

Η Λαϊκή Συνέλευση οργανώθηκε από 13 συλλόγους και σωματεία της περιοχής μας. Η συμμετοχή των κατοίκων ήταν μαζική και μαχητική και έδειξαν ότι αποφάσισαν να πάρουν την τύχη της περιοχής στα χέρια τους. Δέν ανέχονται πλέον ν' αποφασίζουν άλλοι για λογαριασμό τους και ενάντια στα συμφέροντά τους.

Παρευρέθησαν κάτοικοι απ' όλες τις γειτονιές. Χαρακτηριστική ήταν η περίπτωση των κατοίκων του Ζούμπερι που έκαναν πορεία με πανώ και συνθήματα από το Ζούμπερι ως την πλατεία της Ν. Μάκρης.

Έλαδαν μέρος οι κ. Κατριδάνος, Νομάρχης Αττικής, η κ. Α. Σταφυλά, Νομάρχης Ανατ. Αττικής, ο κ. Παπαδιονυσίου αναπληρωτής Γενικός Δ/ντής της ΕΥΔΑΠ, ο κ. Νεστορίδης, αρχιμηχανικός της ΕΥΔΑΠ και η τηλεόραση πρόδαλε στιγμιότυπα στα δελτία ειδήσεων.

Την εισήγηση της Συντονιστικής Επιτροπής των 13 συλλόγων και σωματείων την παρουσίασε ο κ. Κώστας Γεωργίου. Με την εισήγηση αυτή καταρρίφθηκαν όλα τα επιχειρήματα που είχε προδάλει η πλειοψηφία του Κοινοτικού Συμδουλίου για να πάρει την απόφασή της και προδλήθηκαν όλα τα θέματα της σύνδεσής μας με τον αγωγό της ΕΥΔΑΠ.

Ο κ. Γ. Δογιατζής, κοινοτικός σύμδουλος της μειοψηφίας, είπε ότι η σύνδεση με την ΕΥΔΑΠ έπρεπε νάχε γίνει πολύ νωρίτερα για λόγους υγείας. Απέρριψε τον χαρακτηρισμό της εισφοράς ως «χαράτσι» από τον Πρόεδρο, τη στιγμή που έχει αυξήσει υπερδολικά τα τέλη ύδρευσης, συνδέσεων

(Συνέχεια στη 3η σελίδα)

ΕΜΙΛΗΣΕ ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΝΕΡΟ

της ΒΟΥΛΑΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΟΥ

(Εφημερίδες)

Ο Ελέφας Μπατίρ, λέει η είδηση, έπειτα από πολλή, συστηματική άσκηση του φύλακα του ζωολογικού κήπου, εμίλησε ανθρώπινα και είπε: «Ο Μπατίρ είναι καλός. Ο Μπατίρ είναι εντάξει. Νερό! Δόστε νερό στον ελέφαντα!»

Εδώ σε μας το πείραμα έγινε αντίστροφα. 'Οχι δηλαδή να μάθουν οι ελέφαντες ανθρώπινη λαλιά, αφού ελέφαντες εδώ δεν υπάρχουν, παρά να μάθουν ελεφαντικά οι άνθρωποι. Ν' αποχτήσει δηλαδή η γλώσσα τους και το μυαλό τους εκείνη την έξοχη... ιδιότητα που λέγεται ελεφαντίαση.

Οι φύλακες άρχισαν το πείραμά τους, όπως δεδαιώνουν οι ιστορικοί του τόπου, την εποχή που οι άνθρωποι «συν δυο δεν κουδεντιάζανε, συν τρεις δεν περπατούσαν», το φίμωτρο είτανε μόδα υποχρεωτική και το πρώτο θέρετρο της χώρας (παρακαλώ τον τυπογράφο να μην το κάνει φέρετρο), είτανε τα Γιούρα. Λένε μάλιστα πως την ιδέα τη συλλάδανε την ίδια μέρα που συλλάδανε και μιαν αγελάδα φεμινίστρια που διαμαρτυρήθηκε και μουκάνισε πως το νερό που την ποτίζανε είτανε ακατάλληλο για δόδια. Από τότε χάθηκαν τα ίχνη της και η τύχη της αγνοείται.

Αυτή τη σημαδιακήν ημέρα οι ανθρωποφύλακες έδαλαν μπρος το τολμηρό τους σκέδιο κι άρχισαν συστηματικά πειράματα με τους χιλιάδες ανθρώπους που κατοικούν ανατολικά της ΕΔΕΜ για να τους κάμουν με την κατάλληλη άσκηση να συνηθίσουν να πίνουν το πηγαδίσιο νερό που είταν ακατάλληλο ακόμη και για δόδια. Κοντά στα παλιά, άνοιξαν και νέα πηγάδια, πηγάδες, πηγαδούλια, πηγαδάκια, τα ενεργοποιήσανε με σκόνη του Καματερού, που άμα την πιεις, άνθρωπος είσαι και καματερό γίνεσαι. Και για να πιάσει καλύτερα το γιατρικό, τ' άγιασε με την αγιαστούρα του (κι όταν λέμε αγιαστούρα εννοούμε αγιαστούρα) , ο ίδιος ο μέγας μάγιστρος και πρώτος την τάξη ιππότης της εθνικοφροσύνης Φον Μοίρης Κακομοίρης.

Το νεοφανές μ' αυτά τα θαυματουργά πηγάδια είναι πως οι νεροφίδες που ζουν στα δάθη τους, δε ζητούν, όπως παλιά, να φάνε άνθρωπο «πουρνό και δράδυ», για ν' αφήσουνε τον κόσμο να πάρει νερό. Φτάνει να τους ρίξει ο αρχιφύλακας ένα εκατομμύριο κάθε δύδεκα τόσα τέρμινα κι ευθύς το δάζουνε στην απομέσα τσέπη και χώνονται ήσυχα ήσυχα στη σκοτεινή τους τρύπα.

Έτσι προχωρούσε το πείραμα κι όλα έδειχναν πως θά 'χε γρανταχτήν επιτυχία. Τις εργασίες για την τελικήν επίδειξη εσυντόνιζε ο ίδιος αρχιφύλακας κι ο μέγας μάγιστρος κι ετοιμάζονταν να δώσουν στην τελετή τους παγγηρικό χαραχτήρα και να σηκώσουν μέγα σημαιοστολισμό. Σημαίες, εικόνες, συνθήματα. Εδώ ο τέως, πιο κει η... μήτωρ, στο κέντρο ο αθλοφόρος Γεώργιος που πάταξε τον ερυθρόν σατανά, πλάι του ο άγιος Στυλιανός των ταγκς, κοντά ο Πορθητής της Πόλης Γιάννης Αγιάν-

(Συνέχεια στη δη σελίδα)

ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΙ ΝΕΡΟ ΠΙΝΟΥΜΕ

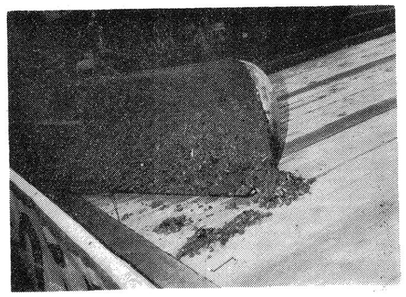

Θερμοσίφωνας της Ν. Μάκρης ύστερα από 6 μήνες λειτουργίας. Άξιζαν άραγε οι 7.000 δρχ. τόσο ώστε να μετατρέψουμε τα νεφρά μας σε... θερμοσίφωνες;

Ο Νομάρχης Αττικής κ. Κατριβάνος έδωσε στη Λαϊκή Συνέλευση της 27-8-83 τα εξής στοιχεία για την ποιότητα του νερού που πίνουμε:

Α. Σκληρότητα
1η δεξαμενή 625 MGR/LIT
2η δεξαμενή 630 MGR/LIT
3η δεξαμενή 440 MGR/LIT
4η δεξαμενή 555 MGR/LIT
με επιτρεπόμενο όριο τα 500 MGR/LIT.

Β. Κολλοβακτηρίδια
Σε δεξαμενή που χωριώνεται βρέθηκαν 130 κολλοβακτηρίδια στο λίτρο, με επιτρεπόμενο όριο τα 10.

Το συμπέρασμα είναι ότι το νερό που πίνουμε είναι ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ.

ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ

Ένα πολύ σοβαρό εξελισσόμενο πρόβλημα που υπάρχει στην περιοχή μας και δεν τόχουμε ακόμα αντιμετωπίσει είναι η αποχέτευση. Και όμως από την αποχέτευση κινδυνεύουμε περισσότερο από την σκληρότητα του νερού. Η αποχέτευση είναι εκείνη που υποβαθμίζει σημαντικά το περιβάλλον και «εμπλουτίζει» με κολλοβακτηρίδια το νερό των γεωτρήσεών μας.

Στην περιοχή μας υπάρχουν γύρω στους 10.000 μετρητές νερού, δηλαδή 10.000 νοικοκυριά. Η ημερήσια κατανάλωση νερού για οικιακή χρήση φθάνει τα 10.000 σπ. Χ 4 ατ. / σπ. Χ 150 LIT / ατ. ημ. = 6.000 κμ. / ημέρα.

Αυτή η ποσότητα νερού μετατρέπεται σε λύμματα που διοχετεύονται σε ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΟΥΣ ΘΥΛΑΚΟΥΣ, που έχουν όλα τα σπίτια, ξενοδοχεία κλπ. Σε κάθε στρέμμα της περιοχής μας αναλογούν 200 λίτρα λύμματα την ημέρα.

Τα λύμματα αυτά με την παραπέρα απορρόφησή τους από το έδαφος φθάνουν στα υπόγεια νερά και τα μολύνουν, όπως θέβαια θα μολύνεται και η θάλασσα (άλλο αν ακόμα η μόλυνση περνάει ή όχι κάποια όρια). Το δίκτυο διανομής νερού περνάει και δίπλα σε βόθρους, οπότε δεν ξέρουμε τι νερό φθάνει τελικά στη βρύση μας.

Σύμφωνα μ' ένα καινούριο νόμο για την προστασία του περιβάλλοντος (βλ. 4ο φύλλο ΦΩΝΗΣ) στο μέλλον θα εφαρμόζονται αυστηρές προδιαγραφές σ' όλες τις εργασίες αποχετεύσεων, η δε καταστροφή του περιβάλλοντος θα τιμωρείται σαν κακούργημα.

Πρέπει λοιπόν ν' αρχίσουμε από τώρα την αντιμετώπιση του θέματος της αποχέτευσης γιατί με την αναμενόμενη παραπέρα οικιστική ανάπτυξη της περιοχής μας θα γίνει όλο το υπέδαφος ένας τεράστιος βόθρος και για μπάνιο θα πηγαίνουμε στο Αιγαίο.

Δημήτρης Ι. Κάργας
Μηχ/γος - Ηλ/γος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου των Οικοδόμων ανακοινώνει στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ ότι μετά το υπόμνημα που υποβάλαμε στο ΙΚΑ και στο Κέντρο Υγείας σχετικά με την έλλειψη γιατρών στην περιοχή μας, διορίστηκαν και ανάλαβαν υπηρεσία δύο γιατροί.

Ένας παθολόγος και ένας Παιδίατρος.

Ώρες επίσκεψης των ασθενών από τις 9 το πρωί μέχρι τις 2 το μεσημέρι.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου
Εργατοτεχνιτών Οικοδόμων
Νέας Μάκρης

ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΤΙΚΟ ΝΟΜΟ 1337/83

Ο Επιμορφωτικός Σύλλογος Ν. Μάκρης με το υπ' αριθ. 96 πρακτικό της 10-6-83 αποδέχεται την εφαρμογή του Σχεδίου Πόλης σύμφωνα με τις διατάξεις του οικιστικού Νόμου 1337/83. Με την μόνη επιφύλαξη εάν κάποιο προεδρικό διάταγμα είναι έξω από τα πλαίσια του Νόμου 1337/83 θα επανεξετάσει το θέμα του οικιστικού σχεδίου.

Ο Επιμορφωτικός Σύλλογος
Νέας Μάκρης

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Μετά την εγκατάσταση πολλών, από τους πρόσφυγες Μαχργνούς και Λυθησιανούς, στην περιοχή που τώρα βρίσκεται η Νέα Μάκρη, το Υπουργείο Γεωργίας για να καλύψει τις ανάγκες των οικογενειών της εποχής εκείνης, εκτός των αγροτεμαχίων, τους παραχώρησε και από ένα οικόπεδο μέσης επιφάνειας 500 τ.μ. Έτσι έχουμε τη Διανομή του Υπουργείου Γεωργίας του έτους 1931 η οποίας και επέχει θέση του πρώτου Ρυμοτομικού Σχεδίου της περιοχής, καθόσον τα 93 οικόπεδα που παραχωρήθηκαν, εντάχθηκαν σε 11 οικοδομικά τετράγωνα με πολύ καλή ρυμοτομία για τις τότε απαιτήσεις, εφ' όσον, εκτός από την κεντρική πλατεία, όλοι οι δρόμοι του Σχεδίου αυτού έχουν πλάτος 12 μέτρα.

Με τη βαθμιαία όμως ανάπτυξη της περιοχής το Σχέδιο αυτό απεδείχθη εντελώς ανεπαρκές να καλύψει τις ανάγκες των νέων οικογενειών που εδημιουργούντο τόσο από τα μέλη των αρχικών οικογενειών όσο και από άλλους κατοίκους, οι οποίοι για επαγγελματικούς ή άλλους λόγους ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή Νέας Μάκρης. Λόγω δε των πολλών παραθεριστικών πλεονεκτημάτων της περιοχής (μικρή απόσταση από την πρωτεύουσα, συνδυασμός θάλασσας και δουνού, καλή οδική εξυπηρέτηση κλπ.) ιδίως μετά τον Αύγουστο του 1967, οπότε επετράπηκαν με Νόμο οι λυόμενες κατοικίες, η ευρύτερη περιοχή της Νέας Μάκρης εδομήθη δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις και με αυθαίρετες και πρόχειρες κατασκευές, οι οποίες λόγω και των πολύ μικρών οικοπέδων που δημιουργήθηκαν με ανεπαρκή προσπέλαση, παντελή έλλειψη κοινοχρήστων χώρων κλπ. συνετέλεσαν σε πολεοδομική υποδάθμιση της περιοχής. Έτσι σύν τω χρόνω επρόσαλλε ασφυκτική η ανάγκη της ένταξης όλων αυτών των περιοχών σε Σχέδιο Πόλεως, για την περαιτέρω ορθή οικιστική ανάπτυξη.

Ήδη κατά τό έτος 1972 και βάσει του ΦΕΚ 329Δ/28-11-72 έγινε επέκταση του Ρυμοτομικού Σχεδίου Ν. Μάκρης για έκταση 1800 περίπου στρεμάτων. Η περιοχή που εντάχθηκε με το Διάταγμα αυτό στο Σχέδιο περιελάμβανε 124 οικοδομικά τετράγωνα χωρισμένα σε τομείς Α, Β, Γ, Δ και Ε, ανάλογα με τους περιορισμούς και τις επιτρεπόμενες χρήσεις για κάθε τομέα. Το Σχέδιο αυτό ίσχυσε μέχρι 11-1-1977 οπότε, κατόπιν προσφυγής ωρισμένων θιγομένων ιδιωτών εις το Συμβούλιο της Επικρατείας, ακυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 34/11-1-1977 απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας.

Μετά την ακύρωση του Σχεδίου η περιοχή αυτή είναι και πάλι εκτός Σχεδίου, το δε Υπουργείο με διατάγματα επέβαλε κατά διαστήματα τρεις φορές αναστολή χορήγησης οικοδομικών αδειών και οικοδομικών εργασιών μετά δε τη λήξη και της τελευταίας αναστολής το 1982 η περιοχή μπορεί να οικοδομηθεί με τις Διατάξεις που ισχύουν για τα εκτός Σχεδίου ευρισκόμενα κτήματα.

Μετά την ακύρωση του Σχεδίου και κατά τα έτη 1977, 1978 και 1979 έγιναν προσπάθειες επανένταξης της περιοχής στο Σχέδιο Πόλεως με νέες αποτυπώσεις, συμπληρώσεις των τοπογραφικών σχεδίων, υποδολές ενστάσεων, αναρτήσεις κλπ. Δυστυχώς όμως το όλο θέμα εκρατήθη σε εκρεμότητα, οπότε με το ΦΕΚ 169Α/16-7-79 εδημοσιεύθη ο Νόμος 947/1979: «περί οικιστικών περιοχών». Οι απαιτήσεις οι εισφορές και οι προϋποθέσεις για την ένταξη των εκτός Σχεδίου περιοχών στο Σχέδιο με τις διατάξεις του Ν. 947/79 από την πλειονότητα των κατοίκων της περιοχής εκρίθηκαν υπερβολικές, ασύμφορες και απαράδεκτες, το όλο δε θέμα είχε προκαλέσει θύελλα διαμαρτυριών, οι οποίες εκδηλώθηκαν με υπομνήματα και δημοσιεύματα στον Τύπο, συγκεντρώσεις κλπ. Κατόπιν τούτων ο Ν. 947/79 δεν εφηρμόσθη και έτσι η περιοχή Νέας Μάκρης ευρίσκεται στη μεγάλη της πλειονότητα εκτός Σχεδίου με συσσωρευμένα και οξυμένα τα πολεοδομικά της προβλήματα.

Κατά τον Μάρτιο του 1983 ΦΕΚ 33Α εδημοσιεύθη ο Ν. 1337/83 ο οποίος αναφέρει μεταξύ άλλων τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που υποχρεωτικά πρέπει να τηρηθούν για την ένταξη των περιοχών στο Σχέδιο Πόλεως. Και ο Νέος Νόμος προκαλεί πολλά ερωτηματικά και θέτει προβληματισμούς στους ενδιαφερομένους οικιστές της περιοχής μας και πρέπει κατόπιν μελέτης να αναζητηθεί ο πλέον πρόσφορος και ορθός τρόπος δια την επίλυση του επείγοντος αυτού προβλήματος του τόπου μας.

Σωτήρης Σωτηρίου
Πολιτικός Μηχανικός

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ

ΤΟ «ΧΑΡΑΤΣΙ» ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ

Η υγεία της κάθε οικογένειας της περιοχής μας κοστολογήθηκε από μερικούς συμπολίτες μας με 7.000δρχ! Και χαρακτήρισαν την εισφορά μας στην ΕΥΔΑΠ χαράτσι, παρ' ότι γνώριζαν ότι χωρίς αυτή την εισφορά ή σύνδεση μας με τον αχγό δεν μπορούσε να γίνει. Και το «χαράτσι» βάρυνε περισσότερο από την υγεία μας.

Είναι όμως μερικές φορές που δεν πρέπει να σκεφτόμαστε μόνο με την τσέπη.

Άλλοτε πάλι «για το καρφί χάνουμε το πέταλλο» χωρίς να το ξέρουμε.

Ας δούμε λοιπόν το θέμα της εισφοράς μας, ή του «χαρατσιού» όπως προτιμούν άλλοι, μόνο από την οικονομική πλευρά και ας κάνουμε μερικούς απλούς υπολογισμούς για να δούμε που βρίσκεται και το συμφέρον της τσέπης μας:

Κάθε οικογένεια πληρώνει κατά μέσο όρο τον μήνα στη ΔΕΗ για κατανάλωση ηλ/κού ρεύματος 3.000δρχ.

Το χρόνο 36.000 δρχ.

Από την ηλ/κή αυτή ενέργεια το 70% καταναλώνεται για μαγείρεμα και πλύσιμο.

Δηλαδή για μαγείρεμα και πλύσιμο πληρώνουμε τον χρόνο 25.000 δρχ.

Λόγω όμως της αυξημένης σκληρότητας του νερού το φαγητό αργεί να βράσει, το σαπούνι δεν «πιάνει», και ο ηλεκτρικός θερμοσίφωνας λειτουργεί με μειωμένη απόδοση, οπότε καταναλώνουμε περισσότερη ηλεκτρική ενέργεια.

Αν δεχθούμε ότι για τους λόγους αυτούς έχουμε μια αύξηση της τάξης του 30% (σίγουρα είναι μεγαλύτερη), η ετήσια οικονομική επιδάρυνση μας από τη σκληρότητα του νερού είναι 25.000 Χ 30% = 7.500 δρχ/χρόνο.

Όσο η εισφορά μας, που θα δοθεί σε 6 δόσεις.

Δηλαδή με τη σύνδεσή μας με την ΕΥΔΑΠ μέσα σ' ένα χρόνο θάχουμε κερδίσει τις 7.500 δρχ. της εισφοράς και από κει και πέρα θα αποφεύγουμε τη σπατάλη του ποσού αυτού που σήμερα πληρώνουμε χωρίς να το γνωρίζουμε.

Αλλά δεν είναι μόνο τα παραπάνω. Αν υπολογίσουμε και την αξία του επί πλέον νερού που καταναλώνουμε, τους ηλεκτρικούς θερμοσίφωνες (η αξία τους για την περιοχή μας υπερβαίνει τα 70 εκατ. δρχ.), τους ηλιακούς θερμοσίφωνες και τις μηχανολογικές εγκαταστάσεις που υπολειτουργούν και μέρα με τη μέρα καταστρέφονται (η αξία τους υπερβαίνει το 1,5 δίς), τότε πια δεν πιστεύω ότι θα υπάρχει άνθρωπος με κοινή λογική που να μην δέχεται τη σύνδεσή μας με την ΕΥΔΑΠ και να χαρακτηρίζει τις 7.000 δρχ. χαράτσι.

Δημήτρης Ι. Κάργας
Μηχ/γος - Ηλ/γος

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ

Δεκατρείς Σύλλογοι της περιοχής μας έστειλαν στο Νομαρχιακό Συμβούλιο το παρακάτω γράμμα:

Προς το Νομαρχιακό Σύμβουλο Αττικής.

Οι μαζικοί φορείς της περιοχής Νέας Μάκρης, ζητούμε από σας να λάβετε υπ' όψη σας τα κριτήρια του Υπουργείου Γεγείας που χωροθετούν στη Νέα Μάκρη το Κέντρο Γγείας Αγροτικού Τύπου. Εφ' όσον ληφθούν υπ' όψη αυτά τα κριτήρια που πάρθηκαν αν σε Πανελλήνια και Εθνική κλίμακα δεν αγησυχούμε για τα αποτελέσματα της απόφασής σας.

Οι Τοπικοί φορείς

ΜΑΚΡΗΝΟΙ ΠΑΛΗΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ

Ενάμισυ εκατομμύριο Έλληνες εγκατέλειψαν πριν 60 χρόνια τις προγονικές εστίες μετά την Μικρασιατική Καταστροφή κι έφτασαν με την ψυχή στο στόμα στη μητέρα πατρίδα χωρίς νάναι υπεύθυνοι γι' αυτό.

Δεν ήταν θέβαια καθόλου εύκολο να θρέψει η φτωχιά και νικημένη Ελλάδα τόσο επί πλέον πληθυσμό. Δεν υπήρχε η οικονομική δυνατότητα ούτε η κατάλληλη υποδομή για τέτοια εκτεταμένη περίθαλψη. Σε παράγκες στεγάσθηκαν όπως όπως οι πρόσφυγες κι ομολογίες ή χέρσα γη πήραν αντί της περιουσίας, των αγαθών και των σπιτιών που άφησαν. Μόλις όμως πήραν ανάσα, αγκάλιασαν τη χέρσα γη, την έσκαψαν, την καλλιέργησαν, έστιψαν τις πέτρες και τις έκαναν να βγάλουν χυμούς όπως έκαναν οι πρώτοι κάτοικοι της Νέας Μάκρης. Πικραμένοι και καταφρονεμένοι, σέρνοντας ακόμα τις ματωμένες πληγές τους, κουβαλώντας τις μνήμες των μαρτύρων και των χαμένων παιδιών και αδελφών τους, έπλασαν με το μόχθο τους, από το μηδέν, μια καινούργια ζωή και μπήκαν γρήγορα στον κορμό της χώρας. Με την έμφυτη αγάπη τους για την πρόοδο, την εξυπνάδα, την εργατικότητα και τη φιλομάρεια δεν έγιναν ποτέ βάρος στη μητέρα Ελλάδα, αντίθετα έδωσαν περισσότερα από όσα πήραν. Είναι πια παραδεκτό από όλους πως το προσφυγικό στοιχείο συνετέλεσε κατά ένα μεγάλο ποσοστό στην αναγέννηση και την ανάπτυξη της χώρας, στη σύγχρονη εθνική, κοινωνική και οικονομική δομή της.

Ειδικά οι Έλληνες από τα παράλια κατόρθωσαν, παρ' όλο που ήταν υπέδουλοι, να διατηρήσουν την ελληνικότητά τους, τη θρησκεία και τον πολιτισμό τους. Το Λιθίσι διατήρησε την ελληνικότητά του επί 400 χρόνια με αμιγή Ελληνικό πληθυσμό, μέσα στην Τουρκία, χωρίς ούτε ένας Τούρκος να ζει ανάμεσα στους κατοίκους του. Στη Μάκρη, λιμάνι και πόλη παράλιακή, ζούσαν λίγοι Εβραίοι, Ιταλοί και Τούρκοι αλλά ο μεγάλος όγκος του πληθυσμού ήταν Έλληνες με τα σχολεία και τις εκκλησίες τους, γιατροί, διαγγόροι, δάσκαλοι, σπουδασμένοι στην Αθήνα, την Κωνσταντινούπολη ή την Σμύρνη καθώς και έμποροι και διοτέχνες αποτελούσαν το Ελληνικό στοιχείο. Την γεωργία την είχαν αφήσει στους Τούρκους χωρικούς που τους νοίκιαζαν τα κτήματά τους. Κι όμως αυτοί οι έμποροι και διοτέχνες, που δεν είχαν πιάσει αξίνα στα χέρια τους, ξεχέρσωσαν την άγρια γη της Αττικής, έκαναν τα κουτσουρά της κάρβουνο κι ασθέστη, τους δάλτους της καρποφόρα περιδόλια και την έκαναν τον σημερινό παράδεισο που λέγεται Νέα Μάκρη.

Όσοι από τους παληούς ζουν ακόμα έξερουν πως η σύνταση αυτή εξιστόρηση του μόχθου τους δίνει μια πολύ αμυδρή εικόνα της σκληρής πραγματικότητας. Σαν όνειρο θυμό ύντα νοσταλγικά τον τρόπο της ζωής τους στην πατρίδα που προσπάθησαν να μεταφυτέψουν κι εδώ χωρίς νάχουν τα υλικά εφόδια που είχαν εκεί. Είχαν φέρει όμως μαζί τους το ψυχικό θάρρος, την αξιοπρέπεια και την εργατικότητά τους, εφόδια πολύτιμα για την επιδίωσή τους.

Οι νεώτεροι που γεννήθηκαν εδώ και συντρόφεψαν την παιδική τους ηλικία με τις διηγήσεις μιας παληάς καλής ζωής, θυμούνται τις αγωνίες και τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των γονιών τους για να επιζήσουν.

Σήμερα οι παληοί Μακρηνοί και Λιθισιανοί καθώς και οι απόγονοί τους πρέπει νάναι περήφανοι γι' αυτό που ήταν, γι' αυτό που σήμερα είναι. Αγκαλιασμένοι με τους νέους κατοίκους της νέας πατρίδας τους ας συνεχίσουν τη δημιουργική τους προσπάθεια διατηρώντας τις μνήμες της πατριωτικής τους κληρονομιάς σαν ένα έναυσμα για μια συνεχή ανοδική πορεία στην πρόοδο και την ευημερία της Νέας Μάκρης.

Ρ. Βελισσαρίου - Παπαντωνίου

ΜΑΚΡΗΝΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΒΕΡΑ ΤΣΑΚΙΡΓΙΑΝΝΗ ΒΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Χαρά Θεού ν' ανταμώνεις κάποιον που δεν ήξερες και ν' ανακαλύπτεις πως οι κοινές σας ρίζες σε φέρνουν τόσο κοντά του σαν να τον γνώριζες χρόνια και χρόνια. Μια σταλιά κοριτσάκι η Βέρα, ξεριζώθηκε απ' τη Μάκρη με την καταστροφή. Νέα κοπέλα ξαναξεριζώθηκε από την Ελλάδα στην κατοχή και εγκαταστάθηκε με το άντρα της στην Αιθιοπία. Εδώ και λίγα χρόνια βρίσκεται στην Αθήνα, χηρεμένη από καιρό, και σιγά σιγά άρχισε ν' ακούει τις φωνές των προγόνων της. Σαν εκπαιδευτικός πού ήταν θεώρησε χρέος της να μάθει για την μακρινή της πατρίδα. Πήγε στο Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών. Συγκινήθηκε σαν γνώρισε τη δουλειά της αδελφής μου Καλλιόπης γιατί ο πατέρας μου ήταν γονός της. Έτσι ήρθε να γνωρίσει το τελευταίο παιδί του γονού της. Σαν μου είπε το οικογενειακό της όνομα, την κοίταξα στα μάτια και σαν αστραπή πέρασε μπροστά μου η εικόνα του αγαπητού μας φίλου, Βασίλη Τσακιριγιάννη. «Σ' αυτό το τηλέφωνο θα δρεις το θείο σου», της είπα με σιγουριά. Δεν έχω φήμη μάντη για να με πιστέψει, μα λαχτάρησε. Δεν άργησε να τον συναντήσει. «Ίδιος ο πατέρας μου», μου είπε συγκινημένη, σαν την ξανάδα. Ήθγαλε από την τσάντα της, σχεδόν ντροπαλά, ένα βιβλίο με διηγήματα. Διάβασα στο εξώφυλλο. «Βέρα Βαγγελάτου, ΞΕΝΑ ΧΩΜΑΤΑ, Β' έκδοση», την κοίταξα κ' έτσι που την είδα, γλυκιά, ευγενικιά, γαληνεμένη, σαν αθώο κορίτσι, αναρωτήθηκα πόσο καλό μπορεί νά 'ταν το βιβλίο της. Μα όταν άρχισα να το διαβάζω δεν μπόρεσα πια να σταματήσω. Σπάνια μου έτυχε να διαβάσω διηγήματα για ξένους τόπους πρωτόγνωρους, με πρωτόγνωρες καταστάσεις και συνθήκες ζωής, και να ταυτισθώ αμέσως μ' αυτούς τους ανθρώπους και να ζήσω το δράμα, τον πεισματικό αγώνα και την γοητευτική αν και απίθανη νοοτροπία των Ελλήνων αποίκων της Αιθιοπίας. Θεώρησα χρέος μου, μα και χαρά μου, να σας παρουσιάσω τη Βέρα Τσακιριγιάννη Βαγγελάτου, αλλά και υποχρέωσή μου να παραθέσω τη γνώμη διασήμων κριτικών του έργου της, για να χαρούμε όλοι μαζί το έργο μιας σημαντικώτατας μας που χρειάστηκε να περάσει μισός αιώνας για να την γνωρίσουμε.

Πλάτων Β. Μουσαίος

★

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΑ «ΞΕΝΑ ΧΩΜΑΤΑ»

Κατέχετε γνήσια αφηγηματική ικανότητα.

Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος

* * *

Τα Ξ.Χ. τα δίνετε συναρπαστικά. Το Ρωμηό, αιώνιο Οδυσσέα, τον εμφανίζετε αριστοτεχνικά.

Παύλος Παλαιολόγος

* * *

Τα Ξ.Χ. βρίσκονται στο ύψος της τροπικής μαγείας. Έχουν την ικανότητα να μας αναστατώσουν και να μας κατακτήσουν.

Γ.Χατζίνης

* * *

Η αφήγηση ομαλή και ζωντανή, η παρατήρηση αξιόλογη, ο άνθρωπος, το άγνωστο στοιχείο μα και η ψυχή που είναι φανερό, πιο πολύ η ψυχή την ενδιαφέρει.

Πέτρος Χάρης

* * *

Το δράμα τούτο με την πλατιά επέκταση, ζωντανεύεται με λιτότατα εκφραστικά μέσα και ακριβώς για τούτο μας συγκλονίζει και μας μαγεύει.

Άλκης Θρύλος

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΛΥΚΙΑ

ΜΕΡΟΣ Γ'

Στους ιστορικούς χρόνους θέβαια, δεν χρειάζεται να αναπτέξουμε στους μύθους για να δούμε τους δεσμούς της Λυκίας με την Ελλάδα. Υπάρχει η ιστορία η ίδια που το δείχνει.

Η Λυκία έχει αναπτυχθεί, οι πόλεις της είναι μεγάλες και θαυμαστές. Και μαζί με τις άλλες πόλεις της Δωρίδας, με πρωτεύουσα τη Ρόδο, παίζουν σημαντικό ρόλο στην ιστορία της Ελλάδας. Η Λυκία στην ακμή της είχε 70 πόλεις. Ο Πλίνιος αναφέρει 36, στους Ρωμαϊκούς μάλιστα χρόνους υπάρχουν αποδεδειγμένα 26. Πρωτεύουσα της Λυκίας ήταν η Ξάνθος, στις όχθες του ομώνυμου ποταμού. Στις εκβολές του ποταμού υπήρχε το λιμάνι Πάταρα, μεγάλη πόλη με μεγαλοπρεπείς ναούς και με μαντείο αφιερωμένο στο Λύκειο Απόλλωνα. Για το μαντείο αυτό μάλιστα λέγεται ότι χτίστηκε από τη Λητώ, την ερωμένη του Δία και μητέρα του Απόλλωνα και της Άρτεμης.

Μετά τη γέννηση των παιδιών τους, κυνηγημένη από την Ήρα η Λητώ θρέθηκε στην Λυκία, όπου ζήγησε βοήθεια από τους ντόπιους δοσκούς. Αυτοί την κυνήγησαν, με την βοήθεια όμως των λύκων έφθασε στις όχθες του ποταμού Ξάνθου όπου κρύφτηκε. Χάριν των λύκων που τήν βοήθησαν, ονόμασε τη χώρα Λυκία, και αφιέρωσε τον ποταμό στον Λύκειο Απόλλωνα, χτίζοντας και θωμό. Άλλες σημαντικές πόλεις ήταν ο Ολυμπος, η Φάσηλις, η Τλως, τα Πίναρα, τα Μύρα, η Ανδριάκη. Μικρότερης σημασίας πόλεις ήταν: Ακαλισός, Φέλλος, Χώμα, Αντίφελλος, Βουβών, Γάγαι, Απολλωνία, Άραξα, Αρύκανδα, Βαλδούρα, Κράγος, Κάλυνδο, Κάνδυδα, Κορύδαλλα. Κυάνη, Κύδνα, Δάμυρα, Μασσίκυτος, Ποδαλία, Πόδναι, Ροδιάπολη, Τέλμησσός, Τράβαλα, Τρέβενα.

Όλες αυτές οι πόλεις είχαν ομοσπονδία, ήταν αυτοδιοικούμενες και κατά περιόδους αποτέλεσαν ισχυρό ομοσπονδιακό κράτος. Αντιστάθηκαν σθεναρά στην εξάπλωση του κράτους των Λυδών, και το κατόρθωσαν μέχρι τον 6ο π.Χ. αιώνα, οπότε περιήλθαν στην κυριαρχία των Περσών. Το 499 π.Χ. όμως, ήταν από τις πρώτες περιοχές που επαναστάτησαν κατά των Περσών, στη διάρκεια της Ιωνικής Επανάστασης. Προς στιγμή τα κατάφερε, τελικά υπέκυψε στους Πέρσες, τους οποίους αναγκάστηκε να ακολουθήσει στην εκστρατείαν τους κατά της Ελλάδας, με 50 πλοία. Η υποταγή της Λυκίας στους Πέρσες, συνεχίστηκε μέχρι του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Περνώντας ο Μεγαλέξανδρος από την Λυκία, συνεχίζοντας την πορεία προς την Ανατολή, έγινε δεκτός από τους κατοίκους σαν ελευθερωτής. Του παρέθωσαν αμέσως τις πόλεις και του δέχτηκαν με χαρά. Αυτός μάλιστα τους επέτρεψε να αυτοδιοικούνται με το ομοσπονδιακό τους σύστημα, όπως και πριν. Μαζί με την Κρία αποτέλεσαν μια σατραπεία, με σατράπη το Νέαρχο από την Κρήτη, το μεγάλο ναύαρχο του Μεγαλέξανδρου. Λέγεται μάλιστα ότι περνώντας από τη Λυκία ο Μεγαλέξανδρος θέλησε, κατά τη συνήθειά του, να πάρει χρησμό από το μέγα μαντείο το αφιερωμένο στο Λύκειο Απόλλωνα, κατεξοχήν λατρευόμενο θεό της χώρας. Όταν έφθασε μπροστά στο μαντείο, λεθέντης και ξαγωθός νέος, όπως ήταν, και τον είδε ο γέρος μάντης ξαφνιάστηκε και είπε, με τα παραφαρμένα ελληνικά που μιλούσε, «ω παιδίος», εννούντας, «ω παιδίον» μια και ήταν τόσο νέος, με τόση φήμη και τόσα έργα καμωμένα. Ο Μεγαλέξανδρος τον σταμάτησε απότομα, τον ευχαρίστησε και τούπε ότι δεν χρειαζόταν άλλο χρησμό μια και τον αποκάλεσε «γιό του Δία» (ω παι Διός).

(Η συνέχεια στο επόμενο)

ΕΥΔΑΠ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

ράδεκτη την απόφαση της πλειοψηφίας που πάρθηκε ενάντια στα συμφέροντα και την ΥΓΕΙΑ μας.

Ο κ. Π. Χριστόπουλος, επίσης κοινοτικός σύμβουλος της μειοψηφίας, αναφέρθηκε σε πλήθος τοπικών προβλημάτων και κατάγγειλε σαν απαράδεκτο τον χειρισμό τους από την πλειοψηφία του κοινοτικού συμβουλίου. Για τη συγκεκριμένη απόφαση 42/1983 κατάγγειλε ότι την πήραν από ιδιοτέλεια και κομματικό συμφέρον. Ζήτησε από την Νομάρχη Ανατολικής Αττικής κ. Σταφυλά να κάνει στην Κοινότητα Ν. Μάκρης διοικητικό και οικονομικό έλεγχο.

Ο αναπληρωτής Γεν. Διευθυντής της ΕΥΔΑΠ κ. Παπαδιονυσίου ανέπτυξε τα οφέλη του τόπου μας από τη σύνδεσή μας με τον αγωγό της ΕΥΔΑΠ. Είπε επίσης ότι η σύνδεση αυτή θα γίνει μέσα σε 4 μήνες από την καταβολή της πρώτης δόσης της εισφοράς μας και η χρέωση του νερού θα γίνεται στις 18 δρχ. κατά κ.μ.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Β. Τζιλάθης, παίρνοντας το λόγο δήλωσε ότι η πλειοψηφία του κοινοτικού συμβουλίου δεν είπε όχι στην σύνδεσή μας με την ΕΥΔΑΠ, αλλά στην καταβολή των 103 εκατ. Εφ' όσον όμως οι κάτοικοι της Ν. Μάκρης θέλουν την ΕΥΔΑΠ, είναι και αυτός μαζί μας. Υποσχέθηκε ότι την επόμενη μέρα θα γίνει κοινοτικό συμβούλιο για να ικανοποιήσει την εντολή της λαϊκής συνέλευσης.

—Ο κ. Θ. Κατριβάνος, Νομάρχης Αττικής, είπε στην αρχή της ομιλίας του ότι ο πρόεδρος της Ν. Μάκρης του είναι άγνωστος επειδή δεν πήγε ποτέ στη Νομαρχία ακόμα και σε ειδική σύσκεψη για θέματά μας και ενώ είχε ειδοποιηθεί. Οποιαδήποτε καθυστέρηση στα έργα θα οφείλεται αποκλειστικά σε μας. Θα δοθεί δάνειο για την κάλυψη σημαντικού μέρους του κόστους του έργου. Αν δεν δεχθούμε τη σύνδεση, ο αγωγός της ΕΥΔΑΠ δεν θα περάσει από την Ν. Μάκρη, οπότε δεν θάχουμε τη δυνατότητα μελλοντικής σύνδεσης.

Στη συνέχεια έδωσε στοιχεία για την ποιότητα του νερού, που δημοσιεύουμε σ' άλλη στήλη, και τόνισε ότι δεν είναι χαράτσι οι 7.000 δρχ. γιατί μ' αυτές εξασφαλίζουμε άφθονο και υγιεινό νερό. Τόνισε ιδιαίτερα το ενδιαφέρον του για τα προβλήματα της περιοχής μας και υποσχέθηκε ότι θα συμμετέχει σ' όλες τις μελλοντικές λαϊκές συνελεύσεις της Ν. Μάκρης.

—Η Νομάρχης Ανατολικής Αττικής κ. Α. Σταφυλά επέμενε ιδιαίτερα στην τιμή του νερού, ότι θάναι χαμηλή 18 δρχ./κμ. και υποσχέθηκε ότι θα έρχεται στη Ν. Μάκρη για όποιο σημαντικό θέμα θα μας απασχολεί.

Η Λαϊκή Συνέλευση τελείωσε με την εντολή προς κάθε κατεύθυνση, να πάρουμε νερό από την ΕΥΔΑΠ.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο της Ν. Μάκρης εφαρμόζοντας την παραπάνω εντολή, σε έκτακτο συμβούλιο στις 28-8-83, είπε ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΔΑΠ. Θα προσπαθήσει δε να εξασφαλίσει την μεγαλύτερη δυνατή δανειοδότηση του έργου.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΤΟΥ Ε.Σ.Ν.Μ.

Για πρώτη φορά στην περιοχή μας ο Ε.Σ.Ν.Μ. οργάνωσε ένα τριήμερο Πολιτιστικών και Καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, με την οικονομική ενίσχυση και συμμετοχή των Υπουργείων Πολιτισμού - Επιστημών και Υφυπουργείου Ν. Γενιάς.

Οι κυριότερες εκδηλώσεις του εορταστικού τριήμερου, από 19-8-83 ως 21-8-83, ήσαν:

—Π α ρ ά δ ο σ ι α κ ο ί χ ο ρ ο ί, με το Χορευτικό Τμήμα του Ε.Σ.Ν.Μ.

—Θ ε α τ ρ ι κ ή π α ρ ά σ τ α σ η. Το «ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ». Παρουσίασε το έργο του 'Αρθρουρ Μίλλερ: «'Ηταν όλοι τους παιδιά μου».

—Ε κ δ η λ ώ σ ε ι ς γ ι α τ η Ν ε ο λ α ί α. Προβολή κινηματογραφικής ταινίας με θέμα την «περιθωριοποίηση παιδεία». Ομιλία του κ. Νίκου Τσιλιχρήστου ειδικού συνεργάτη του Υφυπουργού Νέας Γενιάς κ. Κ. Λαλιώτη με θέμα «Οι Νέοι και τα ναρκωτικά». Ακολούθησε διάλογος.

—Ε κ θ ε σ η β ι β λ ί ο υ λογοτεχνών της περιοχής μας (Βασίλη Ρώτα, Βούλας Δαμιανάκου, Πλάτωνα Μουσαίου, Καλλιόπης Μπουγιούκου, Βέρας Τσακιριγιάννη, Μιχάλη Δελησσάδα, εκδόσεις Ε.Σ.Ν.Μ., κ.ά.).

—Σ υ ν α υ λ ί α με την ορχήστρα του Πολιτιστικού Συλλόγου Κολιάτσου - Πατησιών. Ακολούθησε πανηγύρι.

—Συμμετοχή της Καλλιτεχνικής ομάδας των Τούρκων και Κούρδων Πολιτικών Προσφύγων.

Τις εκδηλώσεις προλόγησαν η κ. Βούλα Δαμιανάκου και ο κ. Πλάτωνας Μουσαίος.

Επίζουμε οι εκδηλώσεις αυτές να γίνουν θεσμός και κάθε χρόνο να γίνονται καλύτερες.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

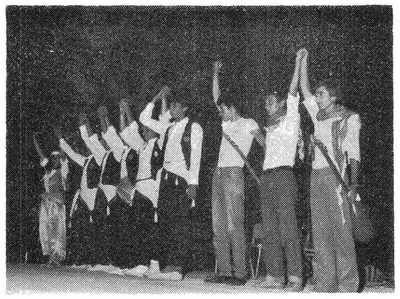

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Αγαπητοί φίλοι της Νέας Μάκρης. Θέλω να σας ευχαριστήσουμε για τη φιλία και το ενδιαφέρον σας για μας τον Τουρκικό και Κουρδικό λαό.

Θα σας μιλήσουμε για τη σημερινή κατάσταση της Τουρκίας, τα όσα κάνει η φασιστική χούντα των στρατηγών και τον αγώνα που δίνουν οι λαοί μας για επιβίωση και να σας μεταδιδάσουμε το μήνυμα όσων αγωνίζονται μέσα από τις φυλακές και σας καλούν για αλληλεγγύη.

Στις φυλακές της χώρας μας πάνω από 100.000 επαναστάτες και δημοκράτες με τα καθημερινά βασανιστήρια, τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης αντιμετωπίζουν το θάνατο.

Σ' όλη τη χώρα πραγματοποιούνται συστηματικές και προγραμματισμένες δολοφονίες, βασανιστήρια, συλλήψεις, εκτελέσεις, έτσι που η δίκη και η θηριωδία να αποτελούν μέρος της καθημερινής ζωής.

Αυτά είναι ένα μέρος μονάχα απ' όσα κάνει ο ιμπεριαλισμός στη Μ. Ανατολή, προκειμένου να λύσει τα προβλήματά του, όπως τον συμφέρει καλύτερα. Προορίζει να κάνει την Τουρκία μια καινούργια δύναμη στην περιοχή, σαν το Ισραήλ, για να ελέγχει την πολιτική κατάσταση που τελευταία διαρκώς αλλάζει, να καταπνίξει τα απελευθερωτικά κινήματα και να εφαρμόσει τα επεκτατικά σχέδια του. Κι όλα αυτά με τη βοήθεια της φασιστικής χούντας η οποία απέδειξε το τι μπορεί να κάνει εισβάλλοντας στην Κουρδική περιοχή του Ιράκ, απειλώντας το Ιράν και ακόμα με την προκλητική πολιτική της προς την Ελλάδα και την Κύπρο.

Όμως τίποτα δεν θα εμποδίσει τον αγώνα των λαών μας ούτε τη φιλία και την αλληλεγγύη μεταξύ τους.

Η νίκη θα είναι δική μας.

—Ζήτω η αδελφωσύνη του Ελληνικού, Τουρκικού και Κουρδικού λαού.

—Κάτω η φασιστική χούντα.

●

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Οι Τούρκοι και Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες ευχαριστούν θερμά τους κατοίκους της Ν. Μάκρης για την αλληλεγγύη στον αντιφασιστικό αγώνα που κάνουν και την οικονομική ενίσχυση που τους έδωσαν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

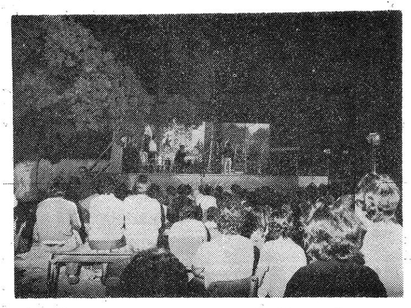

Το «ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ» παρουσιάζει το έργο του 'Αρθουρ Μίλλερ «'Ηταν όλοι τους παιδιά μου».

'Ηταν πολύ καλή η σκέψη του Ε.Σ.Ν.Μ. να παρουσιασθεί το έργο «'Ηταν όλοι τους παιδιά μου» στο τρίημερο εορτασμό του. Είναι ένα από τα κορυφαία έργα της αμερικανικής μεταπολεμικής δραματολογίας και ο συγγραφέας του 'Αρθουρ Μίλλερ παγκόσμια διάσημος.

Παρά τά πρόχειρα τεχνικά μέσα η παράσταση ήταν στα χέρια νέων που αγαπούν τη δουλειά τους και σέβονται το κοινό. Μια καλή ομάδα που δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους καλούς περιφερειακούς θιάσους.

Πλάτων Β. Μουσαίος

Η «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ» χαιρετίζει την πρώτη Λαϊκή Συνέλευση που έγινε στη Νέα Μάκρη στις 27-8-83, με πρωτοβουλία Συλλόγων και Σωματείων της περιοχής μας, και εύχεται να γίνει πια θεσμός ώστε για κάθε σημαντικό θέμα να ενημερώνεται και ν' αποφασίζει ο λαός.

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν προσωπικές απόψεις και δεν αποτελούν γνώμες του ΕΣΝΜ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η χρήση και κατάχρηση εθιστικών ουσιών από μια σχετικά μικρή μερί δα ανθρώπων, ύπήρξε σ' όλες τις εποχές και σ' όλες τις οργανωμένες κοινωνίες, και δεν αποτελεί καθόλουνέο φαινόμενο, σαν κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της δικής μας εποχής. Η εξαθλίωση κι ο πρόωρος θάνατος ακολουθούσε πάντα αυτούς τους δύστυχους σαν φυσικό επακόλουθο των τρόπων της ζωής τους.

Σήμερα η τοξικομανία παρουσιάζεται μέσα απ' τη λεγόμενη «Κουλτούρα των χασίς», που χωράει μέσα εκτός άλλων ουσιών και τη φοβερή ηρωίνη. Το μαύρο εμπόριο των ναρκωτικών απευθύνεται κατ' αρχήν στην περιθωριοποιημένη νεολαία. 'Οταν λέμε περιθωριοποιημένη νεολαία, εννοούμε βασικά τους νέους που λόγο της οικονομικής κρίσης, δε βρίσκουν δουλειά κι οδηγούνται στο περιθώριο της κοινωνίας, και σαν οικονομικές αλλά και σαν κοινωνικές μονάδες. Απ' αυτό το χώρο τροφοδοτείται ένα μεγάλο μέρος της νεολαιίστικης παραβατικότητας και φυσικά του κόσμου των τοξικομανών νέων.

Από δω βγαίνει η κοινωνική διάσταση του προβλήματος.

'Ομως η περιθωριοποίηση ενός μέρους της νεολαίας δεν αποτελεί ολόκληρη την αλήθεια της παραβατικότητας και της τοξικομανίας των νέων.

Γιατί στην πραγματικότητα η καταπίεση και περιθωριοποίηση, δε σημαίνει καθόλου πως αυτοματικά ετούτο το κομμάτι της νεολαίας περνάει στην παραβατικότητα και την τοξικομανία (ναρκομανία). Αντίθετα, στην πράξη, το μεγαλύτερο μέρος περνάει στον αγώνα και την αλληλεγγύη των ανθρώπων για μια πιό ανθρώπινη και αξιοπρεπή ζωή.

Μ' αυτό θέλω να περάσω σ' ένα πολύ σημαντικό σημείο της προσπάθειας για την καταπολέμηση των ναρκωτικών: πως ναι, η τοξικομανία των νέων απαιτεί μια σειρά μέτρων της πολιτείας, όμως αυτά τά μέτρα δεν πράκειται ν' αποδώσουν αν δεν κατανοήσουμε όλοι μας, πως απαιτείται κι η δική μας συνεισφορά η δική μας ενεργοποιημένη συνυπευθυνότητα για ένα κοινό αγώνα πολιτείας και λαού, ενάντια στην οργανωμένη φθορά της νεολαίας μας.

Πιστεύω πως δέν είναι καθόλου υπερβολικό αν πούμε πως ο αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά, είναι ταυτόχρονα κι ένας αγώνας για την Αλλαγή.

Απ' αυτή την άποψη το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι και πολιτικό πρόβλημα. Απ' την πρώτη στιγμή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αντιμετώπισε με ιδιαίτερη σοβαρότητα και μεθοδικότητα την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Οι δυσκολίες στην αρχή ήταν τεράστιες, αφού δεν υπήρχε ούτε η στοιχειώδης υποδομή, ούτε μια αρμόδια υπηρεσία. Αυτή τη στιγμή υπάρχει σε κάθε αρμόδιο Υπουργείο και Διεύθυνση για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, με ειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό.

Είναι δε πολύ αισιόδοξο το γεγονός που η Κυβέρνηση προχώρησε παράλληλα και σε χρόνο μηδέν στη δημιουργία Κέντρου Αποτοξίνωσης στην Αθήνα που ήδη άρχισε να λειτουργεί.

Από καιρό τώρα ετοιμάζεται ευρύτατο πρόγραμμα πρόληψης ναρκωτικών στα σχολεία και παράλληλα γίνονται ομιλίες παντού στη χώρα από ειδικευμένο προσωπικό των αρμόδιων Υπουργείων, που αποσκοπεί στην υπεύθυνη πληροφόρηση του λαού.

'Ολα αυτά αποτελούν την προϋπόθεση και υποδομή για τη σωστή κι αποφασιστική αντιμετώπιση του πολύ δύσκολου προβλήματος της τοξικομανίας των νέων.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΛΙΧΡΗΣΤΟΣ
Ειδικός Σύμβουλος Υφυπουργ. Νέας Γενιάς κ. Κ. Λαλιώτη

ΜΠΡΑΒΟ ΤΟΥΣ

Ενώ τα μέλη του Επιμορφωτικού Συλλόγου Νέας Μάκρης δουλεύαμε ασταμάτητα για τις τριήμερες πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις του Αυγούστου μερικοί «φίλοι» των παραπάνω εκδηλώσεων αποφάσισαν να μας... βοηθήσουν.

Και πράγματι ανέλαβαν δράση στο χώρο της πλατείας, αλλά μετά τα μεσάνυχτα του Σαββάτου της 20-8-83, και να τ' αποτελέσματά τους:

1. Διέρρηξαν ταβερνάκια και έκλεψαν τ' αναψυκτικά (ελπίζουμε να ξεδίψασαν).
2. 'Εσπασαν την οθόνη κινηματογραφικών προβολών.
3. Αναποδογύρισαν τα τραπεζάκια των εφημερίδων και τις έσχισαν.
4. 'Εσπασαν πολλά μπουκάλια.

Τους αξίζουν συγχαρητήρια. Το μόνο πρόβλημα που έχει ο κόσμος είναι ότι δεν ξέρει ποιοί ακριβώς είναι (υποψίες κλπ. υπάρχουν) για να τους τα δώσει.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Σπανίζουν οι περιπτώσεις που ανοίγοντας μια εφημερίδα σήμερα, να μην πέσει το μάτι σου σε μια διάρρηξη, σ' ένα φόνο, σ' ένα βιασμό.

Είναι σπάνιο ν' ανοίξεις το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση και να μην ακούσεις για λαθρεμπόριο, ναρκωτικά, άνεργα ακολασίας κλπ. Και να σκεφτεί κανένας ότι λέγονται και γράφονται μόνο τα πιο σημαντικά. Το δυσάρεστο σ' όλες αυτές τις καταστάσεις είναι, ότι πρωταγωνιστούν άνθρωποι νέοι σχεδόν παιδιά.

—Τα παιδιά αρχίζουν και δε μας ακούνε από πολύ μικρά. 'Αρχισε να γίνεται ο σεβασμός, όπως τον εννοούν οι μεγάλοι. Μα τι έπαθαν λοιπόν τα παιδιά μας; Πού το πάνε;

Οι πιο πολλοί απο μας τους μεγάλους σ' αυτα τα ερωτήματα, θ' απαντούσαν περίπου έτσι: «Φταίνε οι γονείς τους που δεν τα μαζεύουν» ή «έπρεπε νάταν δικός μου και σούλεγα εγώ» ή ακόμα «ποιος ξέρει από τι οικογένεια θάνει».

Οι δάσκαλοι παραπονιόμαστε ότι τα παιδιά δεν πάνε καλά στο σχολείο. Κι έχουμε την περιέργεια να γνωρίσουμε τους γονείς των παιδιών, για να δγάλουμε συμπεράσματα. 'Ολοι λοιπόν μόλις έχα παιδί κάνει κάτι κακό, ρίχνουμε τις ευθύνες στους γονείς. «Φταίνε οι γονείς».

'Ομως κανένας γονιός δε λέει στο παιδί του να κάνει αταξίες, να μη διαβάζει, και τέλος να μην είναι «καλό παιδί».

Τι συμβαίνει λοιπόν στ' αλήθεια;

—Το φαινόμενο είναι δύσκολο, περίπλοκο και δυστυχώς επηρεάζεται από μια σειρά παράγοντες. Θέλει σύνθετες κι ειδικές γνώσεις ν' αναλυθεί. «Αλλαγή» και μεγάλες αποφάσεις ν' αντιμετωπιστεί. Τολμούμε μόνο μια εξήγηση — όσο μας επιτρέπει η πείρα και οι γνώσεις (σαν πολίτη, γονιού κι εκπαιδευτικού).

—Πέρα κι έξω από κάθε αμφιβολία, πως το να πλάσει κανένας μια ψυχή, είναι η σπουδαιότερη και σοβαρότερη τέχνη. Μια τέχνη τόσο πολύπλοκη όσο μια δύσκολη χειρουργική επέμβαση.

Για μια τόσο σοβαρή δουλειά, οι γονείς μένουν σχεδόν αβοήθητοι.

Αφήνονται να φτιάχνουν το αντικείμενο της τέχνης τους — το παιδί τους — όπως άκουσαν, όπως είδαν ή όπως τους είπαν οι πιο ανειδίκευτοι άνθρωποι. Να γιατί είναι άδικο να τα βάζουμε με τους γονείς, αφού στη δύσκολη δουλειά τους βοηθιούνται ελάχιστα ή καθόλου.

Παράδειγμα: Η πρώτη επαφή με το παιδί μας, μας αναγκάζει να παραδεχτούμε ότι δέν ξέρουμε να το μεγαλώσουμε. Καταφεύγουμε λοιπόν στη μητέρα μας που έμαθε από τη δική της κι εκείνη από τη δική της. 'Ετσι φτάνουμε στο σημείο να μεγαλώνουμε το παιδί μας με μεθόδους που μεγάλωσε η γιαγιά μας.

Η πρώτη σχολή λοιπόν «οι γονείς» διδάσκουν καλοπροαίρετα και δωρεάν, αλλά με παλιές μεθόδους.

Δυστυχώς, πραγματικές σχολές γονέων δεν υπάρχουν, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παγκόσμια. Επομένως η τέχνη «νάσαι γονιός», είναι παρακμιλημένη.

Τι μπορεί όμως να γίνει;

Υπάρχουν τρόποι που μπορεί ένας πατέρας ή μια μάνα να μάθουν αρκετά, σωστά και υπεύθυνα πράγματα. Βασικά στοιχεία λοιπόν — μια και δεν υπάρχουν σχολές γονέων — μπορούμε να πάρουμε:

α) Από ένα καλό βιβλίο. Αρκεί το βιβλίο αυτό να διαβαστεί σωστά, ώστε να πάρουμε ολοκληρωμένες πληροφορίες.

β) Από το δάσκαλο. Η δουλειά του δάσκαλου είναι παραξηγημένη. Οι περισσότεροι γονείς βλέπουν στο πρόσωπό του, τον άνθρωπο που θα «μάθει γράμματα στα παιδιά τους». Λίγοι ξέρουν, ότι ο δάσκαλος πρώτα απ' όλα μελέτησε την ψυχολογία του παιδιού κι έπειτα τις μεθόδους διδασκαλίας.

Ο σωστός δάσκαλος πρώτα ενδιαφέρεται για το παιδί - άνθρωπο κι έπειτα για το παιδί - μαθητή. Είναι λοιπόν μια ζωντανή πηγή ο δάσκαλος, από την οποία μπορούμε να πάρουμε μια υπεύθυνη γνώμη σε ό,τι αφορά το παιδί.

γ) Και η δουλειά των ψυχολόγων είναι παραξηγημένη. Οι περισσότεροι νομίζουν ότι πρέπει να πάνε στον ψυχολόγο το παιδί τους, μόνο όταν έχει κάτι το σοβαρό. Ένας καλός ψυχολόγος είναι αστείρευτη πηγή πληροφοριών για τον εσωτερικό κόσμο των παιδιών μας.

δ) Πολύτιμες πληροφορίες επίσης μπορούμε να πάρουμε από μια κοινωνική λειτουργό. Δυστυχώς ο θεσμός της κοινωνικού λειτουργού δεν έχει μπει ακόμα στα σχολεία.

Σε όλες όμως τις περιπτώσεις δεν πρέπει να μας διαφεύγει τούτο:

'Ολα τα παιδιά δεν είναι ποτέ τους ούτε ίσα ούτε ίδια. Το καθένα έχει τη δική του προσωπικότητα και τις δικές του διαφορές. Επομένως το κάθε παιδί θέλει το δικό του τρόπο στο μεγάλωμα, στη συμπεριφορά και στην αντιμετώπισή. Και σε όλες επίσης τις περιπτώσεις καλό είναι να ξέρουμε, ότι αποτελεσματικός σύμβουλος, υπεύθυνος πληροφοριοδότης δεν είναι αυτός που σου λύνει τα προβλήματα, αλλά αυτός που σε βοηθάει να τα λύσεις μόνος σου.

Εκείνο που πρέπει να μας απασχολεί είναι τούτο:

Εμείς πηγαίνουμε ένα βήμα μπροστά από τους γονείς μας. Τα παιδιά μας θα πηγαίνουν ένα βήμα πιο μπροστά από μας. Είναι δυνατόν να καταργηθεί ποτέ το χάσμα, η απόσταση των γενεών; Είναι δυνατόν, κάποτε να πηγαίνουν παιδιά και γονείς δίπλα - δίπλα! Από τη στιγμή που τα παιδιά θα συμβαδίζουν με τους γονείς τους, η ανθρωπότητα θα πάψει να σκέφτεται, να προβληματίζεται και ν' αναζητάει κάτι καινούριο. Δεν μπορεί, δεν επιτρέπεται να καταργηθεί η απόσταση των γενεών, όσο υπάρχει προβληματιζόμενος - ζωντανός άνθρωπος. Εκείνο που μπορεί να γίνει, είναι να μικρύνει. Και μπορεί, όταν συνειδητοποιήσουμε τούτα:

α) Νά πάψουμε να βλέπουμε τα παιδιά σαν ιδιοκτησία μας.

β) Το παιδί δεν είναι υποχρεωμένο να υπηρετήσει εμένα και τις επιθυμίες μου.

γ) Τα παιδιά έχουν προβλήματα και ανάγκες διαφορετικές από τις δικές μας αλλά εξ ίσου σημαντικές.

δ) Για να μικρύνει η απόσταση ανάμεσα σε γονιούς και παιδί πρέπει να βρούμε έναν τρόπο τέτοιο, μια τέτοια γλώσσα που να μπορούμε να συνεννοηθούμε με τα παιδιά μας. Πρέπει ν' αλλάξουμε τη μέθοδο που χρησιμοποιούμε αν αυτή δεν είναι αποτελεσματική.

Είναι απαραίτητη και αναγκαία προϋπόθεση να δημιουργήσουμε και να καλλιεργούμε όσο γίνεται άριστο οικογενειακό περιβάλλον, άριστες διαπροσωπικές φιλικές σχέσεις. Να συζητούμε το κάθε πρόβλημα, την κάθε απορία και το κάθε θέμα με κατανόηση και σοβαρότητα.

Επίσης ανάγκη σπουδαία είναι να γενικεύουμε τα προβλήματα. Από το ατομικό να φτάνουμε στο κοινωνικό, ακόμα και στο παγκόσμιο. Να τονίζουμε προβλήματα που έχουν σχέση με ασφάλεια και την παγκόσμια ειρήνη. Να υποδεικνύουμε τους υπαρκτούς κινδύνους και αυτούς που παραμονεύουν και να συνιστούμε τρόπους αποφυγής τους. Να επιμένουμε στον ελληνικό τρόπο ζωής και στις πλούσιες πολιτιστικές μας παραδόσεις. Με άλλα λόγια το παιδί να πολιτικοποιείται. Γιατί πολιτικοποίηση κοντολογής σημαίνει προβληματισμός.

—'Οταν λοιπόν ένα παιδί μεγαλώσει με τέτοιες προϋποθέσεις, όταν μάθει να ζητάει το δίκιο του και όταν «ξέρει τι ζητάει», τότε σίγουρα θα μπορεί να «στέκεται στα πόδια του».

Να οι προσδοκίες μας από τη νέα γενιά. Να όμως και οι υποχρεώσεις των γονιών και των φορέων της πολιτείας.

Σε όλα αυτά ο Επιμορφωτικός Σύλλογος μας επιδρά ευεργετικά. Είναι γεγονός ότι εδώ γίνονται τουλάχιστον προσπάθειες. Είναι καθήκον μας — και για τον καθένα ξεχωριστά — να βοηθήσουμε. Δεν χρειάζονται ειδικές ικανότητες γι' αυτό. Απλά θέλησή. Τα παιδιά μας θα δεθούν με το σύλλογο όταν οι γονείς τα προτρέψουν και όταν οι γονείς κάνουν συχνότερη την επαφή τους μ' αυτόν.

Η συλλογική και οργανωμένη δουλειά έχει τη «χάλοι της».

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
Δάσκαλος

ΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΟΥ

Ο Κεραμιτζόγλου Γεώργιος του Βασιλείου και της Αντιγόνης το γένος Αλαγιάννη και η Σταθούλα Ζαχαράκη του Ανδρέα και της Βασιλικής το γένος Χατζή πρόκειται να παντρευτούν στον 'Αγιο Δημήτρη του Βύρωνα στις 9-10-1983.

★

Ο Ε.Σ.Ν.Μ. εύνεται στα παραπάνω μέλη του κάθε ευτυχία.

ΕΜΙΛΗΣΕ ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΝΕΡΟ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

νης... Κι αν πρόφταιναν και τα ενεργοποιούσαν όλ' αυτά, το μέρος γύρω θα φάνταζε σαν εθνικόφρων προσκυνητής του Γράμμου.

Αλλά ενώ περίμεναν τον θρίαμβο ήρθε η καταστροφή. 'Ολα άρχισαν ξαφνικά την ώρα που το πείραμα βρισκόταανε στην τελική του φάση κι η χορωδία, όλοι πειραματόζωα, ανέβη στη σκηνή για την πρόβα τζενεράλε. 'Ομως αντί ν' αρχίσουν να τραγουδούν το εύθυμο τραγουδάκι που τόσο είχε μοχτήσει να τους το μάθει ο αρχιφύλακας και τόσα εκατομμύρια είχανε χάψει οι νεροφίδες: το πίνουμε το πίνουμε είναι καλό και καθαρό, αγίασμα και μπάλσαμο... που αυτό θα πιστοποιούσε ότι το πείραμα είχε περίτρανα πετύχει, αυτοί πιάστηκαν χέρι χέρι κι άρχισαν να χορεύουν έναν πολεμικό χορό τραγουδώντας το αυτοσχέδιο τραγούδι:

Δεν πίνεται δεν πίνεται
είναι σκληρό και δρώμικο
θά πάθουμε χολέρα,
δεν έχει μήτε στεγανά
συγκοινωνεί με δόθρους...

Το πολύ αποκαρδιωτικό για τους φύλακες είταανε ότι μπροστά μπροστά, έσερνε τον χορό, κορυφαία, η χάρη της η ΕΛΛΗΝΙΚΗ Νομαρχία Ανωνύμου του 'Ελληνος. 'Ητοι λόγος Περί Ελευθερίας. Και το ολότελα εξουθενωτικό, που έκαμε ως και τον αρχιφύλακα και τον μέγα μάγιστρο να ταχάσουν και να μείνουν μ' ανοιχτά στόματα και να μη μπορούν έκτοτε να τα κλείσουν, είταν ότι μαζί με τον χορό μια βουή άρχισε ν' ακούγεται κι ευθύς άρχισε ο χώρος όλος από ανατολή και δύση και βορά και νότο, από Αγιαντρέα, Μάκρη, Αγιαμαρίνα, Μάτι και Ζούμπερι, να καταλύεται από χιλιάδες λαό που κρατούσε πανώ που έγραφαν: Ζήτω η ΑΛΗΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ! Κάτω τα πηγάδια! Κι όλοι μ' ένα στόμα εφώναζαν: ΕΥΔΑΠ! ΕΥΔΑΠ! ΕΥΔΑΠ! Που εγώ πρώτη μου φορά άκουνα αυτό το όνομα και συμπέρανα πως θά 'ταανε καμιά καινούργια μουσική ντίσκο είτε καμιά νέα ποδοσφαιρική ομάδα.

Ο Αρχιφύλακας όμως έβγαλε το συμπέρασμα πως το πείραμά του απότυχε παταγωδώς και πήρε με τη δωδεκάδα του τη μαύρη απόφαση να δουλώσουν τα πηγάδια τα θαυματουργά.

Αλλά άμα δουλώσουν τα πηγάδια κι ανοίξουν τα στόματα και κάνουν λαϊκές συνελεύσεις και τέτοια, νίψου κι αποφύγαμε. Γιατί, πίνοντας έρχεται η όρεξη, μπορει σε καμιά άλλη λαϊκή συνέλευση να θελήσουν να καταργήσουν και το Γ'ερμανικό νεκροταφείο και να μαζέψουνε τα κόκαλα να τα στείλουνε πεσκέσι του Κόλ στη Γερμανία. Και τότε είναι που θα χάσουμε ολότελα τον μπούσουλα, που τώρα κάθε τρία μέτοα και νέα πινακίδα μας οδηγεί για τη σωστή μας πορεία: «ΠΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ!»

Κι αν, ανοιχτή η ώρα που τ' ακούει, ξηλωθούν κι οι αμερικανικές βάσεις, τότε πια θα θυμίμαστε περασμένα μεγαλεία και θα λέμε: «Βίταν όνειρο, 'άχνα και πάει...» η εποχή που ο μέγας μάγιστρος, έχοντας στα δεξιά του τον στρατηγό κι αριστερά του τον κά... όχι, όχι αριστερά του δεν είχε τίποτα... έβαζε τα παιδάκια στη γραμμή και τα πήγαινε συντεταγμένα στη βάση, όπου έπαιρναν αντίδω— ήθελα να ειπώ γλυκό, από του Αμερικανού το χέρι και τονε προσκυνούσανε σεβαστικά κι έμπαινε μέσα τους ο φόβος του κυρίου και το νόημα της προστασίας.

Κι έτσι όπως πάμε, προβλέπω ότι θα χάσουμε όλα τα σημάδια προσανατολισμού κι αντίς να πηγαίνουμε μπροστά θα πισωγυρίσουμε χιλιετηρίδες και θα παίρνουμε αμπάριζα από τους Μαραθωνομάχους. Αμήν.

ΒΟΥΛΑ ΔΑΜΙΑΝΑΚΟΥ

ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ... ΕΝ ΤΩ ΟΤΕ

Στο δεύτερο φύλλο της «Φωνής» ασχοληθήκαμε με δυο λόγια για την έλλειψη των τηλεφωνικών θαλάμων στην περιοχή μας, τονίζοντας ότι υπάρχει πραγματικό πρόβλημα και ότι το πρόβλημα αυτό θα γινόταν πολύ πιο οξύ τους καλοκαιρινούς μήνες.

Προτείναμε λοιπόν στους κυρίους αρμοδίους του ΟΤΕ την τοποθέτηση τριών τουλάχιστον τηλεφωνικών θαλάμων για την έστω και μερική εξυπηρέτηση των χιλιάδων τουριστών και περαστικών από τον τόπο μας.

Φαίνεται όμως ότι τα γραφόμενά μας ήταν πολύ ψιλά και πέρασαν απαρατήρητα, γι' αυτό το λόγο επανερχόμαστε δικαιώνοντας έτσι τον σκοπό και τον τίτλο της εφημερίδας μας.

Κύριοι, η περιοχή της παραλίας από το Ζούμπερι έως και τον Βάλτο εξυπηρετείται από ένα τηλέφωνο που υπάρχει στο περίπτερο δίπλα στο λιμάνι!!! και που με τις πρόσφατες βροχοπτώσεις δεν λειτουργούσε. (Για την επισκευή χρειάστηκε ένας μήνας).

Ο κόσμος ζητά να τηλεφωνήσει για κάποια ανάγκη, αλλά τηλέφωνο πουθενά.

Καιρός λοιπόν να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα με την σοβαρότητα που έχει και σας λέμε ότι για την λύση των ζωτικών προβλημάτων του τόπου μας όταν οι αριμόδιοι αδιαφορούν η «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ» θα γίνει ΚΡΑΥΓΗ και αν χρειασθεί ΑΝΤΑΡΑ!

ΜΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙΤΕ. Οι υπηρεσίες που προσφέρετε έχουν χαρακτήρα κοινωνικό.

ΜΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙΤΕ, ο τόπος έχει ανάγκες και καθένας από την μεριά του πρέπει να βοηθήσει.

Αυτά τα λίγα και δώστε μας την δυνατότητα στο επόμενο φύλλο να γράφουμε ότι για τον ΟΤΕ δεν ισχύει ο τίτλος του παραπάνω σχολίου.

Ε.Σ.Ν.Μ.